

*Men bo her, det gjør vi.
I snehaugen leker og lider og dør vi.
Og har vi da annet å gjøre i grunnen
enn elske vår snehaug
— især når den smelter.*

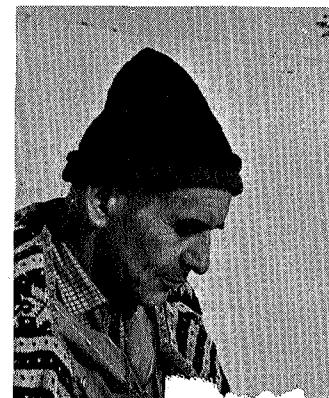
*Den er smeltet — nu.
Forjettelsens vinder blåser,
og bjerkene lyser
mot de blågrønne åser.
Det pipler og renner i bækkebellet,
og snart kan vi ferdes i fjellet.
Så hvorfor Italia
og enda lenger?
Det er våre sommergleder
mor Norge trenger,
om aldri så små:
de ydmyke blomster vi plukker her
på de gamle steder,
prestekraven langsmed stien,
hundekjeks og marihånd og smelle,
geiteramsen rundt den gamle smien ...*

*Nei, hvorfor syden
en tid som denne?
Jeg ber for alt det
som fikk Gunnar til å vende
hin sommerdag på Lidarende:*

Fager er lien.

EIVIND
KIERULF

Tanker ved 75-årsjubileet

Ser man tilbake på de 75 år som Trondhjems Turistforening har eksistert, finner man en forening i stadig vekst. Fra et beskjedent medlemstall ved starten til over 8 000 medlemmer i dag. Foreningens hovedoppgave har hele tiden vært, som det også heter i formålsparagrafen: «Særlig skal den fremme fotvandring og fjellskiløping ved høvelige tiltak og utbre kjennskap til land og folk.»

Det er et kjempearbeide som i årenes løp er utført av dem som har stått i spissen for foreningen. Den første hytte, Trollheimshytta, ble bygget i 1890, ved 50-årsjubiléet hadde foreningen 6 hytter med tilsammen 182 senger, og har i dag 12 hytter med tilsammen 404 senger, fordelt på de 2 sentrale fjellområder i Trøndelag: Sylene og Trollheimen. Utnytter vi nå de muligheter Trondhjems Turistforening gir oss som er glade i naturen?

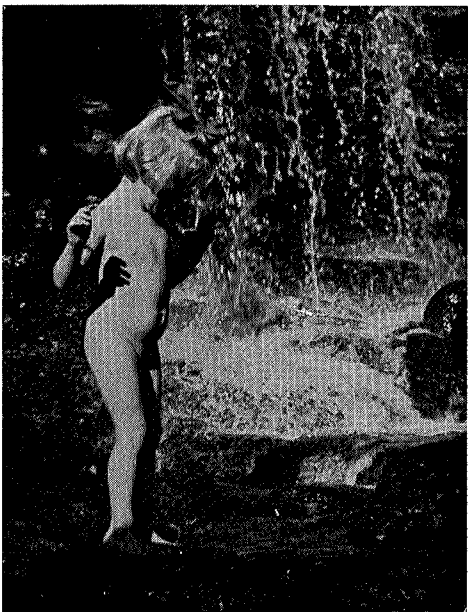
Svaret må dessverre bli nei. I begynnelsen og slutten av sesongen er trafikken alt for liten, og utenom sesongen er også trafikken på vår (og Norges eneste) helårs turisthytte Nordpå skuffende liten. Et av ønskene ved jubiléet er derfor at stadig flere må få øynene opp for de muligheter TT her byr til å dra til fjells. «Hytter som små hoteller», for å sitere vår kjære fjellsang, står ferdig og venter på besøk.

Foreningens arbeidsoppgaver har nok skiftet noe disse år, fra å bygge kjørevei for hest til Fjellseter, til i dag å skaffe parkeringsplasser for biler på sentrale utgangspunkter, men dens ledende menn har alltid hatt et våkent øye for å bevare fjellet og dets herligheter,

blant annet ved fredning på Nedalen, botanisk have i Trollheimen m. m.

I de siste år er dessverre mørke skyer trukket opp i horisonten. Jeg tenker her på den tiltakende regulering av alle sjøer, elver og bekker til fjells. Våre moderne kraftutbyggere har jo med begjærighet kastet sine øyne på høyfjellets vanndråper. Vannkraft er produktet av vannmengde ganger høyde, og derfor er alt vann til fjells ekstra verdifullt. Vi får håpe at det arbeide som nå er i sving av turistforeninger og andre naturvenner for å berge en del av våre fjellstrøk mot de verste misgrep vil føre fram, og jeg tror at i de kommende år vil vår hovedoppgave ligge på dette felt.

Mange kvinner og menn har som tillitsmenn, vertinner, funksjonærer og menige medlemmer, nedlagt et stort og verdifullt arbeide for foreningen — ingen nevnt — ingen glemt — men alle fortjener den hjerteligste takk, for det er jo alt dette som har skapt det TT er i dag. Måtte årene fremover bringe mange tilsvarende dyktige hjelpere, slik at Trondhjems Turistforening også i fremtiden kan løse oppgavene til foreningens og alt fjellfolkets beste, slik at mottoet stadig kan være: «Gå deg glad i fjellet.»

La det bli igjen
litt vann i fjellet
til jeg blir stor!
Hilsen Kristin

MAGNE HAAVE

Streif gjennom 75 år

Ifølge en uttalelse av lektor Ludvig Schulerud på T.T.s jubiléumsmøte i 1912 var det dr. med. *Lyder Borthen* som først slo til lyd for å stifte Trondhjems Turistforening. Han fikk støtte fra mange hold, og et møte av interesserte ble holdt 16. desember 1887 — foreningens stiftelsesdag.

Til styre ble valgt: Adjunkt *Carl Schulz* (formann), bokholder *Job. M. Bernhoft* (sekretær), kjøpmann *H. I. Bauck* (kasserer), kaptein *A. Wessel* (viseformann) og konsul *R. Kjeldsberg*.

På lister som var lagt ut flere steder ble tegnet 262 mannlige, 10 kvinnelige og 1 livsvarig medlem.

Foreningens styre gikk inn for oppgavene med en glød som avtvinger den største respekt. Formålsparagrafen lød: «Foreningens nærmeste formaal er at vække sansen for — og befordre turistlivet.» Dette søkte styret å nå ved opprettelse av liknende foreninger på Røros, i Namdalen, Innherred og i Kristiansund N. Forutsetningen var at det skulle utvikle seg et godt samarbeide mellom disse foreninger — «til fælles nytte og glæde». Dessverre ble det ikke fra starten noen organisk forbindelse med Den norske turistforening. *Carl Schulz* skriver: «— en sådan forbindelse lar seg ikke gjennomføre.»

Andre oppgaver: Oppførelse av turisthytter, avtaler om seter-kvarter, varding av ruter, anlegg av veier og stier, avtale om priser for kjøreturer med hest i byen og omegn, avtale om priser for roturer til Munkholmen, regelmessig «dilligencefart» mellom Heimdal og